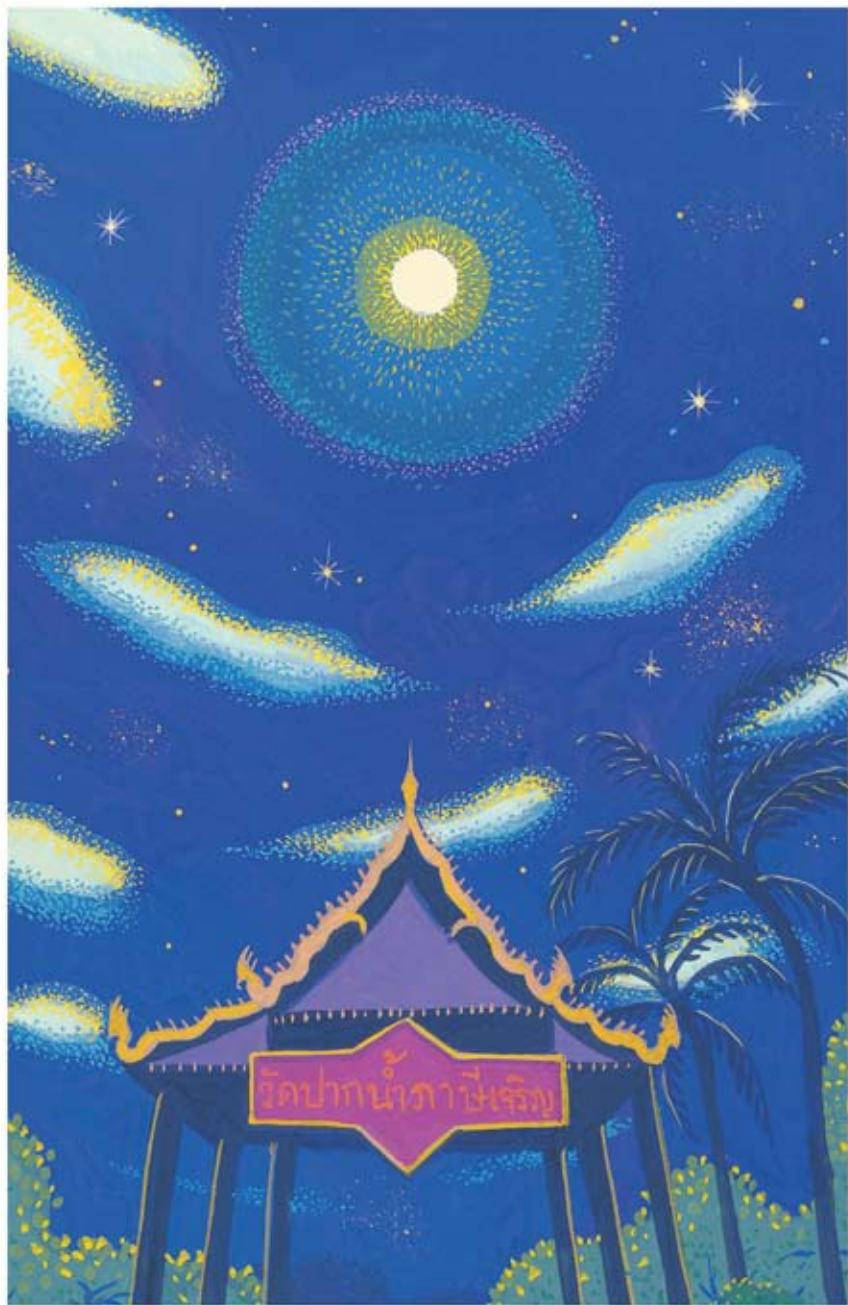

เป็นหนึ่งในไม่มีสอง

ในการศึกษาวิชาธรรมกาย คุณยายสามารถตอบคำถามของพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ทุกคำถาม เพราะท่านเอาใจใส่ในการทำวิชชาอยู่ตลอดเวลา หากมีใครว่าอะไรท่าน ท่านก็เฉยๆ ไม่ได้คิดโต้ตอบแต่อย่างใดและไม่นำมาใส่ใจ ท่านมีแต่ธรรมะและภารกิจของพระเดชพระคุณหลวงปู่อยู่ในใจ สิ่งที่ท่านกลัวมีเพียงอย่างเดียว คือกลัวพระเดชพระคุณหลวงปู่จะเรียกท่านว่า “ไอ้ขี้ได้” ซึ่งเป็นคำที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ใช้เรียกผู้ทำวิชาที่ไม่สามารถตอบคำถามได้

...เป็นหนึ่งในไม่มีสอง...

เพราะธรรมชาติของชี๊ไต้จะต้องเขี่ยก่อนจึงติดไฟ
เปรียบเสมือนผู้ที่ไม่ใส่ใจทำวิชาต้องให้คอยกระตุ้น
เตือนอยู่เสมอ คุณยายไม่ชอบคำนี้และไม่อยากให้
เกิดขึ้นกับตัวท่าน ท่านจึงหมั่นเพียรในธรรมปฏิบัติ
เพื่อให้สามารถตอบคำถามของพระเดชพระคุณหลวงปู่
ได้ และอย่าให้หลวงปู่รำพึงเรียกท่านว่าไอ้ชี๊ไต้เท่านั้น

เมื่อถึงเวลาที่คุณยายต้องรับผิดชอบหน้าที่
ในโรงงานทำวิชา พอนั่งเข้าที่แล้วท่านจะเตรียมพร้อม
ในการตอบคำถามต่างๆ เพราะวิชาธรรมกายนั้น
ต้องศึกษาด้วยการถามตอบ และจะต้องมีการส่งผลัด
ถ่ายทอดต่อกันไปว่า ผู้นี้ได้ทำวิชาไปถึงจุดนี้แล้ว
ให้ผู้ที่มารับหน้าที่ต่อได้นั่งเข้าที่มองตามไปว่า
กลุ่มแรกทำวิชาไปถึงตรงไหน พอญาณจรดกันได้
กลุ่มแรกจึงจะสามารถถอนตัวออกมาเพื่อให้กลุ่ม
ถัดไปรับช่วงต่อ

คุณยายเอาใจใส่ต่อการทำวิชาธรรมกายมาก ท่านจึงจรดใจไว้ที่ศูนย์กลางกายอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งได้รับคำชมจากพระเดชพระคุณหลวงปู่ วันหนึ่งหลังจากที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ซักถามผู้ทำวิชาในโรงงานทำวิชาหลาย ๆ ท่านรวมทั้งคุณยายแล้ว ครูหนึ่งท่านก็รำพึงขึ้นมาในท่ามกลางนักทำวิชาทั้งหลายในที่นั้นว่า “ลูกจันทร์นี่ เป็นหนึ่งไม่มีสอง” พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำกล่าวคำนี้ครั้งเดียวเท่านั้นแล้วก็นิ่งนิ่ง หมายความว่า คุณยายของเราสู้ทำวิชาอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพันโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใดเลย ท่านมุ่งไปสู่ที่สุดเพียงอย่างเดียว คำนี้ไม่ใช่คำที่จะใช้เรียกกันได้ง่ายๆ แม้ดูผิวเผินอาจเป็นคำปกติธรรมดาของคนสามัญ แต่ในที่นี้เป็นคำที่มีความหมายลึกซึ้ง เพราะผู้พูดคือพระเดชพระคุณหลวงปู่ ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย และ

ท่านก็พูดท่ามกลางผู้เชี่ยวชาญวิชาธรรมกายที่อยู่ใน
ในโรงงาน ซึ่งเป็นนักרבแนวหน้าของกองทัพธรรม
นั้นหมายความว่า ครูบาอาจารย์กำลังยกย่องศิษย์
ในเรื่องความเอาใจใส่ศึกษาวิชาธรรมกาย ซึ่งเป็น
ความเอาใจใส่ในระดับที่มหาปุชฌีนาจารย์อย่างท่าน
รับรอง แต่กว่าที่คุณยายจะได้รับเกียรติเช่นนี้จาก
พระเดชพระคุณหลวงปู่ก็ต้องผ่านการพิสูจน์กันอย่าง
ยาวนาน

คุณยายรับฟังระคนกับความสงสัยว่า เพราะ
เหตุใดพระเดชพระคุณหลวงปู่จึงรำพึงขึ้นมาเช่นนั้น
คำนี้จึงติดอยู่ในใจท่านมาตลอด แต่ก็ไม่ได้ทำให้
ท่านหลงตัวเอง เพราะใจท่านไม่กระพือมเลย
สำหรับท่านแล้ว การได้รับคำชมจากครูบาอาจารย์
เป็นเสมือนการได้รับมอบภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่จะต้อง

...เป็นหนึ่งในไม่มีสอง...

รับผิดชอบด้วยความเสียสละทุ่มเททำงาน ทั้งงาน
หยาบภายนอกและงานละเอียดภายใน อย่างเอาชีวิต
เป็นเดิมพันเช่นนี้ไปจนตลอดชีวิต และการที่คุณยายนำ
มาเล่าให้หลวงพ่อฟังนี้ก็มิใช่เป็นการโอ้อวดตน
แต่เพื่อให้เป็นแบบอย่างในการศึกษาวิชาธรรมกาย
ว่าจะต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เพื่อมุ่งไปสู่ที่สุดแห่ง
ธรรมดังเช่นท่านนั่นเอง

